

výronu státní moci výkonné, nemajícího však povahy zák. nebo vl. nař., vydaného v mezích určitého zákona, nýbrž majícího povahu pouhého interního opatření, od 1. ledna 1930 poskytnul odpočivné platy přece, byť i na účet státu maďarského a pod podmínkou, že rozhodnutím tím nevzniká st-li nárok právní na platy odpočivné jemu povolené, a to beze zřetele k tomu, zda úprava odpočivných platů jeho, stavší se výměrem gfř v Bratislavě z 21. února 1931, potvrzeným nař. výnosem min. fin., odpovídá předpisům či směrnícím zák. č. 70/1930 a vl. nař. č. 96/1930 Sb., či nikoliv.

Ale pak odpadá pro nss nutnost přezkoumávati nař. rozhodnutí s hlediska zák. č. 70/1930 a vl. nař. č. 96/1930 Sb., ježto nemůže býti vzhledem na shora dané vývody řeči o tom, že by bylo nějaké subj. právo st-lovo porušeno ve smyslu § 2 zák. o ss.

Č. 11.339.

Zaměstnanci veřejní. — Železnice. — Řízení před nss-em: I. Služební poměr zaměstnance býv. Košicko-Bohumínské dráhy jest i po jeho převzetí do státní železniční služby čsl. poměrem soukromoprávním. — II. Nss není příslušný rozhodovati o sporech z poměru toho.

(Nález ze dne 8. června 1934 č. 5334.)

Věc: Antonín Sch. v K. proti ministerstvu železnic o reaktivaci.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Ze správních spisů min. žel. plyne, že st-l byl ode dne 7. srpna 1926 ve službách dráhy Košicko-Bohumínské, že byl ustanoven dnem 1. listopadu 1912 staničním mistrem, byl podle výnosu min. žel. z 17. března 1920 zařaden mezi zaměstnance čsl. státních drah, byl jmenován dne 1. července 1919 asistentem, pokud se týká oficiálem, byl unifikován dnem 1. ledna 1921 a jmenován dne 1. července 1924 vrchním oficiálem, a že mu byly upraveny služební příjmy podle § 210 plat. zák. z 24. června 1926 č. 103 Sb. a vl. nař. z 5. března 1927 č. 15 Sb. od 1. ledna 1926.

Akciová společnost Košicko-Bohumínské dráhy byla společností práva soukromého a st-lův poměr k této dráze byl rovněž poměrem soukromoprávním. Správa tratí Košicko-Bohumínské dráhy, ležících na Slov., byla převzata podle nař. vlády ze 6. října 1919 č. 539 Sb., vydaného na základě zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb., min.-em žel. Toto vl. nař. bylo provedeno výnosem min. žel. z 1. března 1920 (Věstník min. žel. č. 12 z roku 1920). Dále byla výnosem min. žel. z 26. ledna 1921 (Věstník č. 7 z roku 1921) správa po rozumu vl. nař. č. 539/1919 Sb. změněna ve správu státní podle zák. z 22. prosince 1920 č. 690 Sb., jenž v § 4 stanoví, že převzetím správy železnice přecházejí na státní správu železniční veškerá práva ze smluv služebních vůči veškerým zaměstnancům této železnice.

Aktivní služební poměr st-lův ke státní správě železniční byl rozvázan výměrem ředitelství státních drah v Košicích z 22. září 1932 tím, že byl st-l pro nemoc přeložen na trvalý odpočinek dnem 1. prosince 1932 podle § 115 bodu 3 písmene e) služebního řádu pro zaměstnance státních drah. Odvolání do tohoto výměru vznesenému nevyhovělo min. žel. výnosem z 24. března 1933.

Na to žádal st-l podáním z 12. října 1933, aby byl služebně znovu zadělen, tvrdě, že je opět zdrav. Žádosti této nebylo vyhověno nař. výnosem z důvodů zdravotních.

Ze svrchu uvedeného vyplývá, že služební poměr st-lův ke Košicko-Bohumínské dráze byl od původu poměrem soukromoprávním, že se na této právní povaze onoho poměru převzetím dráhy té čsl. státem a ani později nic nezměnilo a že tedy poměr ten i nyní vůči čsl. státní správě železniční zůstal poměrem soukromoprávním.

O sporech z poměru soukromoprávního však rozhodují po rozumu § 1 jur. normy z 1. srpna 1895 č. 111 ř. z. řádné soudy, které jsou tudíž, ježto jinaká kompetence k rozhodování sporů druhu dnešní stížností uplatňovaného není stanovena, také příslušny, aby rozhodovaly o tomto sporu. Ale pak není nss po rozumu §§ 2 a 3 lit. a) zák. o ss příslušným rozhodovati o právním poměru touto stížností uplatňovaném a bylo proto stížnost odmítnouti podle §§ 21, 2 a 3 lit. a) cit. zák. pro nepřipustnost.

Č. 11.340.

S a m o s p r á v a o b e c n í: O odvolání poplatníka do opatření vládního komisaře obce stran smlouvy obce s elektrárnou o dodávce elektr. proudu a o úhradě příslušného nákladu mimo rozpočet obce rozhoduje okresní výbor a v pořadí stolic zemský výbor.

(Nález ze dne 8. června 1934 č. 10.971.)

Věc: Richard K. a spol. ve V. proti zemskému úřadu v Brně o smlouvu obce se Středomoravskými elektrárnami v P. o odběru proudu.

Výrok: Stížnost, pokud je podána Štěpánem V., Ludvíkem Sch., Jaroslavem V., Marií V. a Karlem T., se odmítá pro nepřipustnost. Ke stížnosti ostatních st-lů se zrušuje nař. rozhodnutí pro vadnost řízení.

Důvody: Vyhláškou ze 17. října 1930 oznámil vládní komisař obce města V., že uzavřel se Středomoravskou elektrárnou, akciovou společností v P. (SME), smlouvou ze 16. října 1930 o dodávce proudu elektrického na 10 let; vyhláškou z 20. října 1930 pak oznámil, že se rozhodl uhraditi 250.000 Kč 5% dlužných úpisů na investice SME z pensijního fondu zaměstnanců města V. a, pokud by tento fond nestačil, z provozního kapitálu městské elektrárny, z něhož hodlá uhraditi i investiční náklad 150.000—200.000 Kč na rtuťové usměrňovací zařízení pro odběr elektrického proudu.

Odvolání, jež do těchto opatření podal Richard K. se spolčníky, okresní úřad na Vsetíně zamítl výměrem z 5. ledna 1931. Odvolání